

മുഹമ്മദ് മഹാനായ പ്രവാചകൾ

പ്രോഫ. കെ.എസ്. രാമകൃഷ്ണൻ

മുഹമ്മദ് മഹാനായ പ്രവാചകൻ

മുഹമ്മദ് മഹാനായ പ്രവാചകൾ

പ്രോഫ. കെ.എസ്. രാമകൃഷ്ണരാവു

വിവർത്തനം:

പ്രൊഫ. കെ.പി. കമാലുദ്ദീൻ

അസ്ലാമിക് പ്ലിശിംഗ് എറസ്

കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, കണ്ണൂർ, മലപ്പുറം

MUHAMMED MAHANAYA PRAVACHAKAN (*Malayalam*)

(*Biography*)

Original : Muhammed the Prophet of Islam (English)

By Prof. K.S. RAMAKRISHNA RAO

Translator: Prof. K.P. Kamaludheen

Publishers:

ISLAMIC PUBLISHING HOUSE

P.O. Merikkunnu, Kozhikode - 673 012

Kerala State, India

E-mail: iphdire@gmail.com

Web: www.iphkerala.com

First Published : September 1979

20th Edition: August 2011

Cover Design : Nasar Eramangalam

Typesetting : I.P.H. DTP

Printers : Printarts, Feroke

Rights with the Publishers

Distribution

I.P.H. Fourland Building, Rajaji Road, Kozhikode -673 004, E-mail : iphcalicut@gmail.com

I.P.H, Islamic Centre, Market lane, Palayam, Thiruvananthapuram - 695 034

I.P.H, Madeena Masjid Complex, Padma Jn. Pullepady, Eranakulam - 682 035

I.P.H, I.P.H. Tower, P.O. Road, Thrissur -680 001

I.P.H, Kohinoor Arcade, Opp. Noor Masjid, Kannur -670 001

I.P.H, Masjid Building, Kunnummal, Malappuram -676 505

I.P.H, M.P. Road, Kozhikode - 673 001

Price ₹ : 15.00

MMP Sub 92, SN 120/2000 TC 74500

മുഹമ്മദ്

അരബ്യൻ മരുഭൂമിയിലാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ജനനം. മുസ്ലിം ചരിത്രകാര മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ക്രിസ്തുവർഷം 571 എഡിത്ത് 20-ന്, ‘അണ്ണേ യറ്റം സ്ത്രീകൾപ്പട്ടനാവൻ’ എന്നാണ് മുഹമ്മദ് എന്ന പദഞ്ചിന്മെം. അരബ്യൻ സന്തതികളിൽ അത്യുന്നതനാണേഹം. അനഭിഗ്രഹമായ ആ സെസക്കൽഡുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മുഖ്യം പിശോ ജീവിച്ച സമാട്ടുകളെ കാളും കവിശ്രേഷ്ഠംരക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങ് ഉന്നതൻ. അദ്ദേഹം സമാ ഗതനാവുശ്വാർ അരും മരുഭൂമി മാത്രമായിരുന്നു— വെറുമെമാരു ശുന്നത. ആ ശുന്നതയിൽനിന്ന് ഒരു പുതിയ ലോകം രൂപം കൊണ്ടു...എതു പുതിയ ജീവിതം, ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം, ഒരു പുതിയ നാഗരികത, ഒരു പുതിയ സാമ്രാജ്യം; മൊറോക്കോ മുതൽ ഇൻഡിൻ വരെ വ്യാപിച്ചുകിടന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യം. ഏഷ്യ, ആഫ്രിക്ക, യൂറോപ് എന്നീ മുന്ന് വൻകരകളുടെ ജീവിതത്തിലും ചിന്തയിലും സാധിക്കുന്ന ചെലുത്തിയ ഒരു സാമ്രാജ്യം. മുഹാ മദായിരുന്നു അതിന്റെ ശില്പി.

മതജേശ തമ്മിൽ

പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദിനെക്കുറിച്ച് എഴുതാനൊരുണ്ണിയപ്പോൾ ഒരു സന്ദേഹം; എനാൻ സീക്രിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മതത്തെക്കുറിച്ചാണെല്ലോ എഴു താൻ പോകുന്നതെന്ന്! ആ മതത്തിൽത്തന്നെ വിവിധ ചിന്താധാരയുംകൊണ്ടവരും വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കു വിശേഷിച്ചും വിഷമകര മാണത്. മതം തികച്ചും വ്യക്തിഗതമാണെന്ന് വാദിക്കാമെങ്കിലും ദൃശ്യവും അദ്ദേഹവുമായ ഇത് പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള കഴിവ് അതി നുണ്ടാക്കുന്നത് അനിഷ്ടയുമാണ്. അത് ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും ആരഥാവിലും മനസ്സിന്റെ ബോധ-ഉപബോധ തലങ്ങളിലും അബോധന നൂൽ പോലും കടന്നുചെന്ന് നിരണ്ടു നില്ക്കും. നമ്മുടെ ഭൂതവും ഭാവിയും വർത്തമാനവും, മുദ്രാവും നേരിയതുമായ ഒരു പട്ടണുലിൽ തുങ്ങിനില്ക്കു

കയാണെന്ന ഒരു വിശാസം ഇവിടെ ശക്തിയായി നിലനിൽക്കുന്നതുമുലം ഇതു പ്രശ്നം വളരെ ഗുരുതരമായിത്തീരുന്നു. നാം കൂടുതലായി വൈക്കാർ കാവേശത്തിനടിമപ്പട്ടാനതോടെ മനസ്സിൽനിന്ന് സന്തുലിതാവസ്ഥ നിരന്തരം സംഘർഷാത്മകമായ ഒരുപാതയിലായിത്തീരുവാനും ഏറെ സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, അന്യമതങ്ങളുടെ കുറിച്ച് എത്ര കുറച്ചും പായുന്നുവോ അത്യനും നല്ലത്. നമ്മുടെ മതങ്ങൾ ശാശ്വത മുദ്രിതാധരങ്ങളുടെ പരിരക്ഷ യിൽ, ഹൃദയാന്തരാളത്തിലെ ഉപരോധ മേഖലകളിൽ, തീരെ അദ്ദേഹമായും പരമരഹസ്യമായും അവഗണിച്ചിട്ടുകൊള്ളേണ്ട്.

ഈ പ്രശ്നത്തിന്, പക്ഷേ ഒരു മറുവശമുണ്ട്: സാമുഹിക ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ. നാം ഇഷ്ടപ്പട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ജീവിതം പ്രത്യുക്ഷ മായും പരോക്ഷമായും മറ്റൊരു ഫോട്ടോമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഭക്ഷണം നല്കുന്ന മൺ്ഡ് എന്നാണ്; നമ്മുടെ പാനജലമാശുകുന്ന അരുവി എന്നാണ്; നാം ശസ്ത്രിക്കുന്ന വായു എന്നാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളുമായി സമരസപ്പട്ട പോകാനും നമ്മുടെ അയൽവാസിയുടെ മാനസിക ഭാവങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നും കർമ്മദ്രോഹത്തുടെനും ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും അറിയു വാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ഫലപ്രദമായിരിക്കും. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, ലോക ത്തിലെ സമസ്ത മതങ്ങളുടെ കുറിച്ചും അറിയുവാനുള്ള സദ്ഗുദ്ധേശ്വപൂർവ്വക മായ ഒരു ശ്രമം തികച്ചും അഭിലഘണ്ടിയമാണ്. മതങ്ങൾ തമിൽ പരസ്പര ധാരണ വളർത്താനും, അടുത്തവരോ അകന്നവരോ ആയ സഹജീവികളെ യൊംഗാവിധി മനസ്സിലാക്കാനും തീർച്ചയായും അതുപകരിക്കും.

പ്രത്യുക്ഷത്തിലന്നുവെപ്പെട്ടുനതുപോലെ നമ്മുടെ ചിന്തകൾ അത്ര ദയാനും ശിമിലങ്ങളും. ഈ ഭൂതലത്തിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളാക്കിന് ജനഹ്യദയ അശേഷകൾ കർമ്മാവേദവും മാർഗ്ഗദർശനവും നല്കുന്ന ചെതന്യവത്തായ മത ദർശനങ്ങളും വിശാസപ്രമാണങ്ങളുമാകുന്ന കേന്ദ്രവിനുവിൽ ഏകീകൃത മാണവ. നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ഒരു പാരനാകുവാൻ നമ്മക്കാഗ്ര ഹമുംഭാങ്കിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ തത്ത്വസാം ഹിതകളെയും മതദർശനങ്ങളെയും കുറിച്ച് അറിയുവാനുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമം അത്യാവശ്യമാണ്. ഏറ്റെ അഭിപ്രായം പ്രസക്തമെങ്കിലും ഒരു മറുവ ശ്രൂണ്ട് ഈ പ്രശ്നത്തിന്. മതങ്ങളുടെ ഈ മേഖല വിവേകവും വികാരവും തമിലുള്ള നിരന്തര സംഘർഷത്തിന്റെ ഫലമായി കാലുറച്ചു നിൽക്കാൻ പെട്ടതു ഒരു പരുവത്തിലാണുള്ളത്. അതിനാൽ, അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ‘മാലാവമാർ കടന്നു ചെല്ലാത്തയിടങ്ങളിൽ ഓടിച്ചെല്ലുന്ന വിശ്വാസികളും’യാണ് അനുസ്മർപ്പിക്കുക.

എന്നാൽ മറ്റാരു നിലയിൽ ഏറ്റെ ജോലി സുഗമമാണ്. ചതിത്രപ്രധാന നമായ ഒരു മതത്തിന്റെ മുലിക തത്ത്വങ്ങളെയും അതിന്റെ മഹാനായ

പ്രവാചകനെയും കുറിച്ചാണ് ഞാനെന്നുതുന്നത്. ഇന്നലാമിന്റെ നിശിത വിമർശകനായ സർ വില്യം മുരിൻ പോലും “പ്രതീണ്ടു നൃഥാണഭൂകളായി യാതൊരു കലർപ്പം ചേരാതെ അവശേഷിച്ച മറ്റാരു ശ്രമം ലോകത്ത് വേറെയിരേണ്ട്”ന് വുർആനെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടിവന്നു. ജീവിതത്തിലെ മുഴുവൻ സംഭവതികളും-നിസ്താര വിശദൈക്രണങ്ങൾ പോലും- ഭ്രമായും സുക്ഷ്മമായും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ചർത്രപുരുഷനാണ് പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് എന്ന് അതിനോടനുബന്ധമായി ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളുടെ. അദ്ദേഹത്തിൽ ജീവിതവും ചർത്രവും സുവ്യക്തങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും തുടർന്നുവരുന്നു. സാഹസം നമുക്കില്ല.

എൻ്റെ ജോലി കുറേക്കുടി ലാലുകരിക്കുന്ന മറ്റാരു സംഗതി കൂടിയുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയവും മറ്റൊരു കാരണങ്ങളാൽ ഇന്നലാമിനെ ബോധപൂർവ്വം തെറ്റി അപ്പിച്ചിരുന്ന വിമർശകരുടെ കാലം ദ്രുതഗതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ‘കോൺവിഡിജ് മെഡിവൽ ഹിസ്ടറി’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രൊഫ. ബീവിൻ പറയുന്നു: “പ്രതീണ്ടാവതാം നൃഥാണിന്റെ ആരംഭത്തിനു മുമ്പ് ഇന്നലാമിനെയും മുഹമ്മദിനെയും കുറിച്ച് യുറോപിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ശ്രമങ്ങൾ ഇന്ന് കേവലം സാഹിത്യ വൈചിത്ര്യങ്ങൾ മാത്രമായേ ഗണിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ.” ഇത്തരം ശ്രമങ്ങൾ നമുക്കിന് ആസ്പദിക്കേണ്ടതില്ല. അതിനാൽ ഇന്നലാമിനെക്കുറിച്ച് മിഡ്യാധാരണകൾ ചുണ്ടിക്കാട്ടി സമയം പാശാക്കേണ്ടതുമില്ല.

ഉദാഹരണമായി, ഇന്നലാമും വയ്ക്കവും എന്ന നിഖാനം എടുത്തു പറയാവുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ലപ്പോഴും നാം കേൾക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മതത്തിൽ നിർബന്ധമിരേണ്ടുന്ന ഇന്നലാമിന്റെ തത്ത്വം സുവിഭിത്തമാണ്. പ്രസിദ്ധ ചർത്രകാരനായ ഗിണ്യൂറ്റേ വാക്കുകളിൽ “മറ്റല്ലാ മതങ്ങളും വായ്ശം കൊണ്ട് നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാൻ തങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന ഹീനമായ ഒരാരോപണം മുന്നലിംഗകൾക്കെതിരില്ലുണ്ട്. ഈത് അജന്തതയിൽനിന്നും മതപക്ഷപാതിതത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ്. വുർആനും മുന്നലിം ജേതാക്കളുടെ ചർത്രവും, ക്രിസ്ത്യൻ ഭേദാലയങ്ങളാട് അവർ കാണിച്ച കലവറയില്ലാത്തതും നിയമത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്താട്കുടിയത്തുമായ സഹിഷ്ണുതയും ഇത് ആരോപണം ശക്തിയായി നിശ്ചയിക്കുന്നു. ധാർമ്മിക ശക്തിയാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ സ്ഥാനം; വയ്ക്കപ്പെയോഗമല്ല.”

യുദ്ധകളെത്തിൽ

പകേശ, അനുംതംജന ശ്രമങ്ങൾ നിരന്തരം പരാജയമണ്ണപ്പോൾ ആരു രക്ഷാർമ്മം, ചുറ്റുപാടുകൾ അദ്ദേഹത്തെ യുദ്ധകളെത്തിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടും. എന്നാൽ, ഇന്നലാമിന്റെ പ്രവാചകൻ യുദ്ധത്തന്ത്രങ്ങളിലാകെ വിപ്പുകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി. അരേബ്യൻ ഉപദീപ് ഒന്നടക്കം പ്രവാചകൾ

കൊടിക്കൌശിലണിനിരക്കുന്നതു വരെയുള്ള ജീവിതകാലത്ത് നടന്ന മുഴുവൻ യുദ്ധങ്ങളിലുമായി മരണമടങ്ങവരുടെ സംഖ്യ എത്താനും ശതകങ്ങൾ മാത്ര മാണം. യുദ്ധക്കൗത്തിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം അറബിക്കൈ പ്രാർമ്മികകാൻ പറി പ്ലിച്ചു- റൂത്യക്കല്ലു, കുട്ടായി ദൈവത്തെ പ്രാർമ്മികകാൻ! യുദ്ധക്കൗത്തിലെ പൊടിപ്പട്ടണശ്രക്കും ത്യാനയഥാവഞ്ചിക്കുമിടയിലും ദിവസതിലഖ്യു നേരു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന നിർബന്ധ പ്രാർമ്മാന്യുടെ സമയമായാൽ യുദ്ധ ക്കൗത്തിലാണെന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം അവ നീട്ടിവെക്കുമായിരുന്നില്ല. ഒരു വിഭാഗം ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കു, മറ്റൊരിഭാഗം കുട്ടപ്രാർമ്മന നട തന്നു. അവർ യുദ്ധക്കൗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നാൽ മറ്റൊരിഭാഗം പ്രാർമ്മ നക്ക് വരണം.

ഒരു ഗോത്രത്തിലെ ഒരിനിമിയുടെ ഒട്ടകം മറ്റാരു ഗോത്രത്തിന്റെ മേച്ചിൽസമ്മാനത്ത് പ്രവേശിച്ചുവെന്ന നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രകാാപനത്തിന്റെ പേരിൽ നാല്പത്തു കൊല്ലം യുദ്ധം നടത്തി, എഴുപതിനായിരും വിലപ്പെട്ട മനുഷ്യരിലുമുണ്ടായിരുന്നതിനും ഒരു ഗോത്രങ്ങളുടെയും അസ്തിത്വത്തിന് നേരെ ഭീഷണിയുയർത്തിയ ഉഗ്രമുൻ്നതികളായ ആ അറബിക്കൈ, അച്ചട ക്കവും ആത്മനിയന്ത്രണവും പറിപ്പിച്ച് യുദ്ധക്കൗത്തിൽപ്പോലും പ്രാർമ്മി ക്കുന്നവരാക്കി മാറ്റി, ഇന്ത്യാമിന്റെ പ്രവാചകൻ. അപരിഷ്കൃതവും സംസ്കാരം നൃന്ദ്യവുമായ ഒരു യുഗത്തിൽ ഒരു യുദ്ധക്കൗത്തിലും മാനുഷികമാക്ക പ്പെട്ടു. വാദിക്കാതിരിക്കുകയും, അംഗഭാഗം വരുത്താതിരിക്കുകയും, വാഗ്ദാതം ലാംബിക്കാതിരിക്കുകയും, കൂട്ടിക്കൈയും സ്ത്രീക്കൈയും വ്യഘ്രമാരെയും വധിക്കാതിരിക്കുകയും, പലാവുക്ക്ഷണങ്ങൾ മുറിക്കാതിരിക്കുകയും, ആരാധനാമശരായ വരെ ശല്യം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും പ്രവാചകൻ കർശനമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കി. തന്റെ കരിന ശത്രുക്കളെപ്പോലും അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതി അനുയായികൾക്ക് ഉത്തമ മാതൃകയായിരുന്നു.

മകാ വിജയത്തോടെ പ്രവാചകൻ തന്റെ അധികാരശക്തിയുടെ പാര മുതയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞതിരുന്നു. തന്റെ ഭാത്യത്തിനു നേരെ ബധിര കർണ്ണ ഞങ്ങൾ മാത്രം തിരിച്ചു ഒരു പട്ടണം; തന്നെയും തന്റെ അനുയായിക്കളെയും മർദിച്ചവരുടെയിൽ ഒരു നഗരം; നാട്ടിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിച്ചു ഒരു ജനത; ഇരുന്നുറു നാഴികയക്കലെയുള്ളാരു പ്രദേശത്ത് അഭ്യന്തരിയപ്പോൾ പോലും തന്നെ ഭ്രാഹ്മിക്കുകയും ബഹിഷ്കർഖുകയും ചെയ്ത ഒരു വിഭാഗം- ആ നഗരവും നഗരവാസികളുമിതാ തന്റെ കാൽക്കൌശിൽ! താനും തന്റെ അനുയായിക്കളുമനുഭവിച്ച യാതനകൾക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ഒരു സുവർണ്ണാവസരം! പക്ഷേ, മുഹമ്മദിന്റെ ഫുദയത്തിൽ വഴിഞ്ഞതാഴുകിയത് കരുണാരഥമായിരുന്നു! അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തിച്ചു: “ഈ ദിവസം നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ യാതൊരു ശിക്ഷാന്തപടിയുമില്ല. നിങ്ങളെല്ലാം സ്വതന്ത്രരാണം! മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമിലുള്ള മുഴുവൻ അന്തരങ്ങളെയും, മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമിലുള്ള സകല വിദേശങ്ങളെയും സാന്നിത്വം എന്തേ

കാൽക്കീഴിലിട്ട് ചവിട്ടിത്തെക്കുന്നു.”

യുഖത്തിനുമതി നല്കാൻ അതായിരുന്നു കാരണം- മനുഷ്യ സമുദായത്തെ ഏകീകരിക്കുവാൻ. ഒരിക്കൽ ഈ ലക്ഷ്യം സാക്ഷാൽക്കുതമായ തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരിന ശത്രുകൾക്കു പോലും മാപ്പ് നല്കപ്പെട്ടു, തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവൃന്ദ വധിച്ച്, ശരിൽ പിളർത്തി കരഞ്ഞെടുത്ത് ചവിച്ചതുപ്പിയവർക്കു പോലും!

സാർവലഭകിക സാഹോദര്യം

പ്രവാചകൻ പ്രബോധനം ചെയ്ത സാർവലഭകിക സാഹോദര്യത്തി ന്തെയും മനുഷ്യത്തിന്തെയും സന്ദേശം മാനുഷ്യക്കുത്തിന്തെ ഉദ്ദാരണത്തിന് നല്കപ്പെട്ട മഹത്തായ സംഭാവനയായിരുന്നു. ലോകത്തിലെ പ്രമുഖ മതങ്ങളുടൊപ്പം ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ വാഹകരായിരുന്നുവെക്കിലും പുരണാർമ്മത്തിൽ അത് പ്രയോഗവൽക്കരിച്ചത് ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രവാചകനാണ്. ലോകജനതയുടെ മനസ്സാക്ഷി തട്ടിയുണ്ടത്തുക വഴി, വർഗ്ഗ-വർണ്ണ വിവേചനങ്ങൾ അപേത്യ ക്ഷമാവുകയും മനുഷ്യ സാഹോദര്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലത്തു മാത്രമേ സാർവലഭകിക സാഹോദര്യമെന്ന തത്ത്വത്തിന്റെ ധ്യാനം മുല്യം ലോകത്തിന് ഉൾക്കൊള്ളാനാവു! അതിന് ഇനിയും നൂറ്റാണ്ടുകൾ വേണ്ടിവരും.

ഈ വസ്തുതയെപ്പറ്റി മിസ്. സരോജിനി നായിയു പറയുന്നു: “ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയും അത് പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രമാം മതമാണ് ഇസ്ലാം. പള്ളികളുടെ മിനാരങ്ങൾ ശബ്ദമുഖരിതമാവുകയും ആരാധകർ പള്ളിയിലെബാരുമിച്ചുകൂടുകയും, അജാവും പ്രജയും തോജ്ഞാടു തോശ് ചേരുന്നുനിന്ന് ‘അല്ലാഹു എറുവും മഹാൻ’ എന്നു പ്രവൃം പിച്ചുക്കൊണ്ട് മുട്ടുകൂത്തുകയും ചെയ്യുന്നോൾ ഇസ്ലാമിലെ ധനാക്കനി മുർത്തരുപം കൊള്ളുന്നു.” ഇത്യെല്ലാം പ്രസിദ്ധയായ ആ കവയിത്രി തുടരുന്നു: “ഒരു മനുഷ്യനെ ജനനാതനാ മറ്റാരു മനുഷ്യൻ്റെ സഹോദരനായി കാണുന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ ഈ അവിഭാജ്യമായ ഏകതം ഏനെ പലവും അർലുതസ്തവ്യയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഇംജിപ്പത്തുകാരനും അർജ്ജിതിയകാരനും ഇന്ത്യക്കാരനും തുർക്കിയും ലഭ്യനിൽ കണ്ണുമുട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ഇടുട ജനദേശം ഇന്ത്യയാണെന്നതോ അപരന്നേരുത് ഇംജിപ്പതാണെന്നതോ അവർക്ക് പ്രശ്നമാകുന്നതെയില്ല.”

മഹാത്മാഗാന്ധി തന്റെ അനുകരണീയമായ ശൈലിയിൽ പറയുന്നത് നോക്കു: സ്വപ്നത്തിന് നാഗരികത സമ്മാനിച്ചു, മൊറോക്കോയിൽ പ്രകാശ ത്തിന്റെ കൈത്തതിൽ കൊജുത്തിയ, ലോകത്തോട് സാഹോദര്യ സുവിശേഷ മോതിയ ഇസ്ലാം തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത് യുറോപ്പൻ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞു. തെക്കെ ആഫ്രിക്കക്കാർ വെള്ളക്കാരുമായി സമത്വം അവകാശപ്പെടുന്നതിനാലാണ് അവർ ഇസ്ലാമിന്റെ

ആഗമനത്ത ദയപ്പെടുന്നത്. സാഹോദര്യം ഒരു പാപമെങ്കിൽ അവർ അതിനെ ദയപ്പെടുകത്തെന വേണം. വർണ്ണ വൈവിധ്യമുള്ള വർഗങ്ങൾ തമിൽ സമതം സ്ഥാപിതമാക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ ദയമെങ്കിൽ അവയുടെ ദയം അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലതെന.

വർഗ-വർണ്ണ വൈജാത്യങ്ങളെ പരിചേരിം ഉമ്മുലനം ചെയ്ത ഇന്നലും മിക്ക് അന്താരാഷ്ട്ര പ്രാർശനത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചുതകരമായ ദൃശ്യത്തിന്, പ്രതി വർഷം ഹജ്ജ് പ്രൈകളിൽ ലോകം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. യോഗപ്രാർ മാത്ര മല്ല, ആഫ്രിക്കക്കാരനും അറബിയും പേരിഷ്യക്കാരനും ഇന്ത്യക്കാരനും ചെചനക്കാരനും ഒരു ദിവ്യവംശത്തിലെ അംഗങ്ങളെന്നപോലെ അവിടെ ഒന്തുചേരുന്നു. എല്ലാവരും വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതോ ഒരൊറ്റ രിതിയിൽ! വെള്ളിനിമുള്ള രണ്ടു കഷണം തുണി- ഓർ ഉടക്കാരനും മറ്റാന് ചുമൽ മറയ്ക്കാനും. നശശിരിസ്കരായി ആർട്ടാടമോ ആധാബരമോ ഇല്ലാതെ, ‘അല്ലാഹുവേ, ഉത്തരവ്.... നീ ഏകനാണ്.... എന്നിതാ നിന്നേ വിളിക്കുത്തരം നല്കുന്നു’ എന്നുതുവിട്ടുകൊണ്ട് അവർ നടന്നു നീങ്ങുന്നു. ചെറിയവനെ വലിയവനിൽനിന്ന് വേർത്തിരിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളെന്നാണും അവിടെയില്ല. അങ്ങനെ ഓരോ തീർമാടകനും ഇന്നലാമിന്റെ സാർവലഭകിക്കയുടെ സന്ദേശവും ആവാഹിച്ച് ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു.

പ്രോഫ. ഹർഗ്രേഗാൺഡജ്(Prof. Hurgroome)യുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇന്ന് ലാമിന്റെ പ്രവാചകൻ സംസ്ഥാപിച്ച “സർവരാജ്യസഭ” ഈര രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു കൂടി വെളിച്ചും കാണിക്കരുതകവിധം അവിലലോക ഷൈക്കുത്തിന്റെയും മനുഷ്യസാഹോദര്യത്തിന്റെയും സന്ദേശം അന്താരാഷ്ട്ര അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ പ്രയോഗവൽക്കരിച്ചു. ലീം ഓഫ് നാഷൻസ് എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രയോഗവൽക്കരണത്തിന് ഇന്നലാം നല്കിയ സംഭാവനകൾക്കു തുല്യമായ മറ്റാന് ലോകത്തിലെ ഒരു ജനത്തയ്ക്കും കാണിക്കാനാവില്ലെന്നതാണ് യാമാർമ്മം.

ജനാധിപത്യം

ജനാധിപത്യം അതിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ രൂപത്തിൽ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തി പ്രവാചകൻ. വലീഹാ ഉമർ, പ്രവാചകൻ ജാമാതാവ് കൂടിയായി രൂന വലീഹാ അലി, വലീഹാ മൻസുർ, അബ്ദുൾ, മഞ്ചുൻ തുടങ്ങിയ ഒട്ടറു വലീഹമാർക്കും രാജാക്കന്നാർക്കും ഇന്നലാമിക കോടതിയിൽ നൃാധാധിപരും മുസ്ലിംക്കു സാധാരണ പാരമ്യരേപ്പോലെ ഹാജരാക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

നാഗരിക പുരോഗതി കൈവരിച്ച വെള്ളത വർഗക്കാർ കരുതു നീഡ്രാക്കളോട് ഇന്ന് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നുവെന്ന് നമ്മുക്കുണ്ടാണ്. എന്നാൽ, പതി നാല് നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു ജീവിച്ച വിലാൽ എന്ന അടിമയുടെ സ്ഥിതി ഒന്നോർത്തുനേരക്കും ഇന്നലാമിന്റെ ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ ബാക്ക് വിളിക്കുന്ന

കർമ്മം അന്തസ്യൂളം ജോലിയായാണ് കരുതിവന്നത്. ആ കർമ്മം നിർദ്ദഹി ക്കുവാൻ ഈ കരുതൽ അടിമയായിരുന്നു ഭരമേശ്വരിക്കുപ്പുട്ടിരുന്നത്. മഹാ വിജയത്തെ തുടർന്ന് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ബാക്കു വിളിക്കുവാൻ പ്രവാചകൻ ബിലാലിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇന്റലാമിക് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ചതിത്രപ ധാനവും വിശ്വദായകമായ ആരാധനാലയമായ കഞ്ചയുടെ ഉത്തരവും ഗതിയിൽ, കരുതൽ നിരവും തട്ടിച്ച ചുണ്ടുകളുമുള്ള ഈ നീംഗ്രാ ബാക്ക് വിളിക്കാനായി കയറിനിന്നപ്പോൾ അഭിമാനികളായ ചില അറബികൾ “ഓ, ഈ കരുതൽ നീംഗ്രാ അടിമയ്ക്ക് നാശം! അവന്താ പരിശുദ്ധ കഞ്ചയുടെ മോന്തായ തതിൽ കയറി നിൽക്കുന്നു” എന്നുപറയിച്ചു. ഇതു കേൾക്കേണ്ട താമസം, പ്രവാചകൻ വുർആനിൽ ആ വിശ്വദായ ചപനങ്ങൾ ലോകത്തോട് പ്രവൃം പിച്ചു: “മനുഷ്യസമുദായമേ, നിങ്ങളെ താൻ ഒരു പുരുഷനിൽനിന്നും സ്ത്രീയിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു. നിങ്ങളെ നാം വ്യത്യസ്ത ഗോത്രങ്ങളും വിശ്വാ ഗണങ്ങളുമാകിയത് നിങ്ങൾ പരസ്പരം അറിയാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. ദൈവ തതിന്റെയുടെക്കൽ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമൻ ഏറ്റവും കുടുതൽ ദൈവം അമുള്ളവന്ദതേ.”

ഈ പ്രവൃംപനം സൃഷ്ടിച്ച പതിവർത്തനം, കലർപ്പില്ലാത്ത ശുദ്ധ അറബി കൾ തങ്ങളുടെ പെൺമക്കളെ ഈ കരുതൽ മുതൽക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ തഴ്വാരാകുന്ന ദൈവസ്ഥാന്യം കൊണ്ടത്തിച്ചു. മഹാനായ ഉമർ എന്ന ചരിത്രം വിളിക്കുന്ന രണ്ടാം ലഭീഹ അമീറുൽ മുഅ്മിനിന് ഉമർ, ഈ നീംഗ്രാ അടിമയ കാണുമ്പോഴാക്കെ “നമ്മുടെ യജമാനൻ മുതാ വരുന്നു, നമ്മുടെ നേതാവ് ഈതാ വരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

അക്കാദാലത്ത് ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും അഹാകാരികളായ അറബികളിൽ വുർആൻ വരുത്തിയ മഹാത്മയ വിസ്തൃവമായിരുന്നു അത്. ഇക്കാരണത്താലാണ് “ഈ ശ്രമം യുദ്ധയാന്തരങ്ങളിൽ ശക്തമായ സൂഡീനം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടെയിരിക്കു” എന്ന് മഹാനായ ജർമൻ കവി ശോയ്മേ വുർആനക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത്. “അടുത്ത നൂറു വർഷത്തിനകം ഇംഗ്ലീഷ്, യൂറോപ് തന്നെ ഭരിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും മതത്തിന് സാധ്യത യുണ്ടാവുമെങ്കിൽ അത് ഇന്റലാമിനായിരിക്കു” എന്ന് ജോർജ്ജ് ബർണാഡ് ഷാ പറയാനുള്ള കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല.

സ്ത്രീ വിമോചനം

സ്ത്രീസമുഹത്തെ പുരുഷൻ്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചതും ഇന്റലാമിലെ ഈ ജനാധിപത്യ ചെതനയും തന്നെ. ചാർസ് എഡ്യോർഡ് ഹാമിൽട്ടൺ വാക്കുകളിൽ, “മനുഷ്യൻ ജനനാ പാപമുക്തനാണന്ന് ഇന്റലാം പറിപ്പിക്കുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരേ സത്തയിൽനിന്ന് ഉദ്ദിശ്യം തമായവരാണെന്നും അവർ ഒരേ ആത്മാവാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നും

വൃഥിപരവും ആത്മീയവും സദാചാരപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരേ തര ത്രിലൂള കഴിവുകളാണ് നഡകപ്പട്ടിശിക്കുന്നതെന്നുമാണ് ഇസ്ലാമിലെ അധ്യാപനം."

വാർ ചുഴറ്റാനും കുന്തം പ്രയോഗിക്കാനും കഴിവുള്ളവർ സന്ദർഭിന് അനന്തരാവകാശിയാവുകയെന്നതായിരുന്നു അബീകളുടെ പാരമ്പര്യം. പക്ഷേ, ദുർബല വിഭാഗങ്ങളുടെ സംരക്ഷകനായി ഇസ്ലാം കടന്നുവന്ന പ്രോൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ സന്ദർഭിൽ സ്ത്രീകൾക്കും അനന്ത രാവകാശം ലഭിച്ചു. സന്ദർഭിനുടമയാക്കാനുള്ള അവകാശം ഇസ്ലാം സ്ത്രീകൾക്ക് നൽകി. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പാതയാണ് കഴിയേണ്ടിവന്നു, ജനാധിപ ത്യന്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ്മായി കരുതപ്പെട്ടുന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ആ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ. വിവാഹിതകളുടെ ആക്ട്(The Married Woman's Act)ലുടെ ഈ അവകാശം സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭിച്ചത് 1881-ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, "സ്ത്രീകൾ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ പകുതിയാണ്; സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ ഉറപ്പു വരുത്തുക" എന്ന് ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രവാചകൻ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ പ്രവ്യാഹിച്ചിരുന്നു.

അനാമാലയങ്ങൾ

സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളുമായുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ ബന്ധം പ്രമാണസന്നിധിലും മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക- രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന സുപ്രധാനമായ തത്ത്വങ്ങൾ ഇസ്ലാം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ യുവികൾനു തീവ്രതകൾക്കിടയിൽ സന്തുലിതത്വം നിലനിർത്തുകയാണ് ഇസ്ലാം ചെയ്യുന്നത്; നാഗരികതയുടെ മൂലഗ്രിലയായ സഭാവ സംസ്കരണത്തിൽ അത് സദാ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നു" എന്ന് പ്രൊഫസർ മാസിനണ് (Prof. Massignani) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അനന്തരാവകാശ നിയമം, സകാത്ത് വ്യവസ്ഥ എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടും സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ കുത്തക, പലിശ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കു പ്പെട്ടതും അവിഹിത മാർഗ്ഗത്തിലുടെ നേടുന്നതുമായ കൊള്ളുള്ളാം, പുഷ്ടത്തി വെച്ച്, വിലനിലവാരം കുട്ടാൻ വേണ്ടി കൂത്രിമക്ഷാമം സൃഷ്ടികൾ തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രവ്യാഹിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഇസ്ലാം പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം നേടുന്നത്. അത് ചുതാടം കർശനമായി തുടങ്ങുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ, ആരാധനാലയങ്ങൾ, ആതുരാല യങ്ങൾ, കിണർ കുഴികൾ, അനാമ സംരക്ഷണം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് നല്കുന്ന സംഭാവനകൾ മഹത്തായ പുണ്യകർമ്മമായി അത് കരുതുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രവാചകൾ അധ്യാപനമാണ് അനാമാലയങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ ത്രിന്ത കാരണമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. രണ്ടാമനായി പിറന്ന ഈ പ്രവാചക

നോട് ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ അനാധാരയങ്ങളും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാർബലൈബിൾസ് വാക്കുകളിൽ, “പ്രകൃതിയുടെ ഈ ഏകാന്ത സന്തതിയുടെ ഹൃദയാന്തരാളുത്തിൽ കൂടികൊണ്ടിരുന്ന ജീവസിഖമായ സഹാനുഭവതിയുടെയും സമത്വാവനയുടെയും കാര്യാന്വയനിൽസ്ത്രീയും ബഹിർസ്വർഗ്ഗമായിരുന്നു അത്.”

സർജുണ സന്ധനൻ

മനുഷ്യ മഹത്ത്വമുള്ളവാൻ മുന്ന് മാനദണ്ഡങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഒരു ചരിത്ര കാരണ ഓരോക്കെൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. സമകാലികർ അദ്ദേഹത്തെ സർജുണ സന്ധനനായി കണ്ടിരുന്നുവോ? താൻ ജീവിച്ച കാലാവധിത്തിൽസ്ത്രീ സവിശേഷതകളിൽനിന്ന് ഉയർന്നു നിൽക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ലോകത്തിന് എത്രക്കിലും ശാശ്വത സംഭാവന നല്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഇവയാണ് ആ മുന്ന് മാനദണ്ഡങ്ങൾ. ഈ ലിസ്റ്റ് തന്നെയും ദിർഘിപ്പിക്കാം. എന്നാൽ, ഈ മുന്ന് പരീക്ഷകളിലും മുഹമ്മദ് വനിച്ച വിജയം കരസ്ഥമാക്കിരിക്കുന്നു വെന്നതാണ് യാമാർമ്മം. എതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചുകളിഞ്ഞു.

സമകാലികർ അദ്ദേഹത്തെ സർജുണ സന്ധനനായി കണ്ടിരുന്നുവോ എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെത്ത. പ്രവാചകരും ബേദത്തിളങ്ങുന്ന സംഭാവന അഭേദയും കൂളക്കുമെല്ലാത്ത സത്യസന്ധ്യതയും കുലീനമായ പെരുമാറ്റത്തെയും ജീവിതത്തിൽസ്ത്രീ സമസ്ത മേഖലകളിലും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച ആത്മാർത്ഥതയും വിശാസ്യതയും, ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളുമായ സർവസമകാലികരും സമ്മതിപ്പിരുന്നുവെന്ന് ചർത്രവേക്ഷകൾ കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽസ്ത്രീ ഭാത്യം സ്വീകരിക്കാത്തവരും-ജുതമാർ പോലും-തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ തർക്കങ്ങളിലും കലഹങ്ങളിലും പ്രവാചകനെ മധ്യസ്ഥനായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽസ്ത്രീ സർവസമ്മതമായ നിഷ്പക്ഷതയുടെ അംഗീകാരമായിരുന്നു അത്. “ഓ മുഹമ്മദ്, നീ കൂളവു പറയുകയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. നിന്നക്ക് ശ്രമം നല്കുകയും ദിവ്യഭോധനം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെയാണ് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത്” എന്നാണ് അവിശാസികൾ പോലും പറഞ്ഞിരുന്നത്. പ്രവാചകന് പെശാചിക ബാധയേ രൂതാണെന്നാണ് അവർ കരുതിയത്. അതിൽസ്ത്രീ ശമനത്തിന് ആക്രമണത്തെയാണവർ അവലംബിച്ചത്. പക്ഷേ, പുതിയൊരു പ്രകാശധാര മുഹമ്മദിലും ഉളിച്ചുയരുന്നത് അവരിലുത്തമർ കണ്ണു. അവർ ആ ബെള്ളിച്ചും തേടിച്ചെന്നു.

പ്രവാചകരും അടുത്ത ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുകളും, അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്ന ദിവ്യഭോധനം യാമാർമ്മമാണെന്നു ബോധ്യമുള്ളവരും എന്നാൽ ഭാത്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശാസമർപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമായിരുന്നുവെന്നത് പ്രവാചക ചർത്രത്തിലെ ശ്രദ്ധയമായ ഒരു വശമാത്ര. അദ്ദേഹത്തിൽസ്ത്രീ സ്വകാര്യ ജീവിതത്തക്കുറിച്ച് അടുത്തതിയുന്നവരും കുലീനരും

വിവേകമതികളുമായിരുന്ന ആ ബന്ധമുണ്ടാവികൾ, ആ ജീവിതത്തിൽ വണ്ണുനയുടെയോ അസ്ത്രയതിന്റെയോ ഭാതികമോഹനത്തിന്റെയോ വിശാസരാഹിത്യത്തിന്റെയോ ലാഞ്ചർനെയെക്കിലും കണ്ണിരുന്നുവെങ്കിൽ ധാർമ്മികപുനർന്നിർമ്മാണത്തെയും ആര്ഥിയ പുനരുത്ഥാനത്തെയും സാമൂഹിക പരിഷ്കാരത്തെയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ വാടിക്കരിഞ്ഞുപോവുകയും ആ സകല്പ സൗധിയ ഒരു നിമിഷത്തിനകം തകർന്നുതിന്നുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. മറിച്ച്, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം പ്രവാചക ഹന്തങ്ങളിൽ സൗധിയ അർപ്പിക്കുകയാണ് അനുയായികൾ ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി അവർ മർദനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും സഹിച്ചു. മരണത്തിനു പോലും ഇടയാകിയ ബഹിഷ്കാരണം മുലം അവരനുഭവിച്ച കറിനമായ മനോവ്യമയുടെയും അവർണ്ണനയിയമായ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും മധ്യത്തിലും പ്രവാചകരു ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും വിശസിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. ഈത് സത്യമെങ്കിൽ തങ്ങളുടെയജമാനരെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു കരുതൽ പൂർണ്ണിയെങ്കിലും കണ്ണംതന്നുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് കരുതാമോ?

ആദ്യകാല വിശാസികളുടെ ചരിത്രം വായിച്ചുനോക്കു. നിരപരാധികളായ സ്ത്രീ-പുരുഷരാർ കൈകാര്യം ചെയ്ത മുഗ്രീയമായ കാഴ്ച എത്തിലാപ്യദയത്തൊന്നലിയിക്കാത്തത്? നിഷ്കളുകയായ സുമയു. കുന്നങ്ങൾ ആ ഗാത്രത്തെ പിച്ചിച്ചിന്തി! ധാസിനിന്തേ ഓരോ കാലുകൾ ഓരോ ഒടക്കവുമായി ബന്ധിച്ച് അവയെ എതിർവശങ്ങളിലേക്ക് അടിച്ചേണ്ടിച്ചു! വബ്മാബിനെതീക്കന്നലിനു മേൽ കിടത്തി ആ കർമ്മലാർമ്മ മാറിൽ കയറിന്നിന്നു. ആ കനലുകളിൽ മനുഷ്യമാംസമെന്തിന്നലിഞ്ഞു. വബ്മാബുഖ്യനു അദിത്വിനെഅവയവങ്ങളോരോന്നായി ചേരിച്ചുകളുണ്ടും മാംസം അല്പപാല്പമായി ചെത്തിയെടുത്തും അവർ ആസുംചു. ആ ക്രൂരക്കൃത്യത്തിനിടയിൽ അവർ ചോദിച്ചു: “മുഹമ്മദിനെ നിശ്ചേ സ്ഥാനത്തു നിർത്തി, നിനെ നിശ്ചേ കുഞ്ഞുകുട്ടികളോടൊപ്പം കഴിയുവാൻ അനുവദിക്കുന്നത് നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലോ?” “മുഹമ്മദിന് ഒരു മുള്ളേക്കിലുമേൽക്കുന്നത് തകയാൻ എന്നെന്നും എന്തേണ്ടായെന്നും കുട്ടികളെന്നും ബലിക്കാടുക്കാനാണ് എന്നിക്കിഞ്ചും” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുപടി! ഇന്ത്യശ്രമായ നുറുക്കണക്കിന് സംബന്ധം ഇല്ലാക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാണ് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നത്? ഇസ്ലാമിന്റെ ഇത് സ്ത്രീ-പുരുഷ സന്തതികൾ പ്രവാചകനോട് തങ്ങളുടെ കുർകാണിക്കുക മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ റൂദയവും ജീവനും തന്നെ സമ്മാനമായിരുമ്പിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു? ഇസ്ലാമിന്റെ ഇത് ആദ്യകാലാനുയായികളുടെ വിശാസവും കുറും മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാർമ്മതയ്ക്കും ആത്മാർപ്പണത്തിനും തെളിവില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റൊന്നാണ്? ഇത് ആളുകളാവട്ട, സമുഹത്തിലെ താഴെക്കിടയിലുള്ളവരോ മനോഭാർഡ്യം കുറഞ്ഞതവരോ ആയിരുന്നില്ല. മകയിലെ സർവോത്കുഷ്ഠരും കുലീനരിൽ കുലീനരുമായ ആളു

കളാൺ തുടക്കം മുതൽതന്നെ അദ്ദേഹത്വത്വാദാപ്പം ചേർന്നത്. സ്ഥാനവും മാനവും പണവും പദ്ധതിയുമുള്ള മക്കലാർ, പ്രവാചകന്നക്കുറിച്ച് എല്ലാമുഖ്യാന്തരിക്കാൻ കൂടുംബംഗങ്ഗങ്ങൾ, ഉന്നത വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമകളായിരുന്ന ആദ്യത്തെ നാല് വലീപ്പമാർ-ഇവരെക്കു ഈ ആദ്യകാല മുസ്ലിം പ്രസ്താവിലുണ്ടായിരുന്നു!

ആ വ്യക്തിത്വം

“എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും മതനേതാക്കളിലും വെച്ച് ഏറ്റവുമധികം വിജയശ്രീലഭിതനായ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദാൻ” - എൻസൈക്ലോപീഡിയാബീറ്റിക്ക് പരിയുന്നു. ഈ വിജയം യാദുച്ചനികമായിരുന്നില്ല, ഭാഗ്യാതിരേകവുമായിരുന്നില്ല; സമകാലികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗ്രഹണ സന്ദർഭത്തിൽ നല്കിയ അംഗീകാരമായിരുന്നു. ഉജ്ജലവും ആകർഷകവുമായ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വിജയമായിരുന്നു അത്.

മുഹമ്മദിന്റെ വ്യക്തിത്വം! അതിനെ മുഴുവൻ കണ്ണെത്തുക പ്രയാസം! ഒരു ചെറിയ അംഗം മാത്രമേ എന്നിക്ക് കണ്ണെത്താൻ കഴിഞ്ഞതുള്ളൂ.

എത്രമാത്രം ഹ്രദയാവർജ്ജകമായ സ്വഹൃമുഖത്വം! എന്തുമാത്രം നാടകകീയ രംഗങ്ങൾ! മുഹമ്മദ് എന്ന പ്രവാചകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന സർവ്വസന്ദേശാധിപൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന പടയാളി! മുഹമ്മദ് എന്ന ഭരണാധികാരി! മുഹമ്മദ് എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന പ്രഭാഷകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന തത്ത്വജ്ഞൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന രാഷ്ട്രത്ത്വജ്ഞൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന പ്രസംഗകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന പരിഷകർത്താവ്! മുഹമ്മദ് എന്ന അനാമ സംരക്ഷകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന അടിമവിമോചകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന സ്ത്രീവിമോചകൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന നിയമജ്ഞൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന നൃത്യാധിപൻ! മുഹമ്മദ് എന്ന ജീവിതത്വത്വത്വിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന ഈ വകുപ്പുകളിലെല്ലാം, മനുഷ്യ ജീവിതത്വത്വത്വത്വിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന ഈ വകുപ്പുകളിലെല്ലാം ഒരു ഫീറോ തന്നെ യായിരുന്നു അദ്ദേഹം!

അനാമത്വം നിസ്സഹായതയുടെ പാരമ്യമാണ്; അദ്ദേഹം ജീവിതം തുടങ്ങിയതെന്നതാണ്. രാജത്വം ലഭകിക ശക്തിയുടെ ഉത്തരുംഗതയാണ്; ആ ജീവിതം അവസാനിച്ചതങ്ങെന്നതാണ്. അനാമനായി ജീവിതം തുടങ്ങി, പീഡിതനായ ഒരേയാർദ്ദിത്യായി, ഒരു ജനതയുടെ ലഭകിക നേതൃത്വവും ആര്ഥിയഗ്രൂവും വിധാതാവുമായി മാറി, അദ്ദേഹം. ആ ജനതയുടെ പരീക്ഷണാലുട്ടങ്ങളിലും മാർഗ്ഗശ്രദ്ധങ്ങളിലും ഇരുട്ടിലും വെളിച്ചതിലും ഉൽക്കർഷത്വത്വിലും അപകർഷത്വത്വിലും യേത്തിലും സമാധാനത്വത്വിലും അശ്രിപരീക്ഷണങ്ങളിലും കടന്നുപോന്ന പ്രവാചകൻ ജീവിതത്വത്വത്വിന്റെ സമർത്ഥമേഖലകളിലും മാതൃക കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി പോളുള്ള ലേഖക്കാരെ പുറത്തുവരിക തന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്വത്വത്വത്വിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ ജീവിതത്വത്വത്വിന്റെ ഒരു വശത്തു മാത്രം പരിമിതമല്ല. മനുഷ്യ ജീവിതത്വത്വത്വത്വിന്റെ മുഴുവൻ

അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെയും അത് ചുഴുന്നുനില്ക്കുന്നു.

മഹത്ത്വത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം

അപ്പത്തെയുടെയും അധികാർമ്മികതയുടെയും അഗാധ ഗർത്തത്തിലാണെങ്കിടക്കുന്ന ഒരു ജനത്തെ സംസ്കർഖിച്ചടക്കുന്നതിലാണ് മഹത്തൊം കൂടി കൊള്ളുന്നതെങ്കിൽ അബ്ദിക്കരിപ്പോല്ലേള്ളാരു ജനവിഭാഗത്തെ പരിവർത്തി പ്രിക്കുകയും സംസ്കർക്കുകയും പുർണ്ണത കൈവരിച്ച ഒരു സമൂഹമായും ധർത്തുകയും നാശരികതയുടെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വാഹകരാക്കുകയും ചെയ്ത ആ ഉജ്ജവല വ്യക്തിത്വത്തിന് മഹത്തൊമ്പകാശപ്പെടാനീവാതയുണ്ട്. പരസ്പരം പോരടിച്ചു മരിച്ചിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സഭാദാത്തത്തിന്റെയും നൂലിൽ കോർക്കുന്നതിലാണ് മഹത്തു മെങ്കിൽ മരുളുമിയിലെ ആ പ്രവാചകന് ബഹുമതികൾപറയുണ്ട്. അന്ന വിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും അള്ളിപ്പിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ പരിഷ്കർക്കുന്നതിലാണ് മഹത്തൊമ്പുള്ളതെങ്കിൽ ജനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഹ്യോദയങ്ങളിൽനിന്ന് അയുക്തികമായ ഉയ്യും അന്നവിശ്വാസങ്ങളും ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാൻ ഇന്നലാമിന്റെ പ്രവാചകന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉന്നതമായ ധാർമ്മിക ഗൃണങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നതിലാണ് മഹത്തുമെങ്കിൽ ശത്രുകളും മിത്രങ്ങളും ഒരുപോലെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്, മുഹമ്മദ് അൽഅമീൻ-വിശ സ്തതൻ- ആയിരുന്നുവെന്ന്. ഒരു ജേതാവാണ് മഹാനൈക്കിൽ അനാമ ബാലൻ്റെ നിസ്സഹായതയിൽ വളർന്ന് അരോദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരിയായി മാറി, പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകളെ അതിജീവിച്ച് ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് ഒരു മനുഷ്യനിതാ ഇവിടെ. ഒരു നേതാവിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആദർശ ബഹുമാനങ്ങളാണ് മഹത്തുത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമെങ്കിൽ പ്രവാചകൻ്റെ നാമം ലോകത്താകമാനം പരന്നുകിടക്കുന്ന ജനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ആര്ഥാക്കളിൽ അഭ്യർത്ഥകരമായ അനുഭൂതികളുള്ളവാക്കുന്നു!

നിരക്ഷരൻ

എത്രെസിലെയോ റോമിലെയോ പേരിഷ്യറിലെയോ ഇന്ത്യയിലെയോ ചെപനയിലെയോ വിജ്ഞാനഗ്രാഞ്ചളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തത്ത്വശാസ്ത്രം പരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും സന്നാതന മുല്യങ്ങളുടെ ഉദാത്തമായ സത്യങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയോട് പ്രബൃംപിക്കുവാനുദ്ദേശത്തിന് കഴിഞ്ഞു. നിരക്ഷരനായിരുന്നിട്ടും വാചാലമായി പ്രസംഗിക്കുവാനും നയനങ്ങളെ ഇഉറന്നിനിക്കുമാർ വികാരവിവശരാക്കുവാനുമദ്ദേശത്തിന് സാധിച്ചു. സന്തമാരൈയാനുമില്ലാത്ത ഒന്നാമനായി പിറന്നിട്ടും സർവരുടെയും സ്നേഹമദ്ദേശം സന്നാഥിച്ചു. ഏതെങ്കിലും മിലിട്ടറി അക്കാദമിയിൽ അദ്ദേഹം പരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും അസംഖ്യം വരുന്ന ശത്രുനിരക്കെത്തിരെ അണിക്കുള്ള സംഘടപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ധാർമ്മിക ശക്തിയുടെ പിൻബലംകൊണ്ട് വിജയം കൈവരിച്ചു.

അപൂർവ്വ പ്രതിഭാസം

തത്ത്വപ്രസംഗ വൈഭവങ്കാണ്ട് അനുഗ്രഹീതരായവർ കൂടിയും. കൂടി മറ്റ് ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗക്കനെ ലോകത്തിലെ ഒപൂർവ്വ ജീവിതായാണ് ദേകാർത്ത (Descartes) കണ്ണടത്. ഇതെ ആശയം എറ്റവും എൻകോൾ പ്രകടിപ്പി ക്കുകയുണ്ടായി: “രു വലിയ താത്തികൻ അപൂർവ്വമായെ ഒരു വലിയ നേതാവാക്കാനുള്ളൂ. ഒരു കലാപകാതിയിൽ ഈ ഗുണം താരതമ്യേന കൂടുതലും സാധാരണമാണ് സാധ്യത. കാരണം, നേതൃത്വം എന്നാൽ മനുഷ്യസഖ്യയെങ്ങെല്ലാം ഇളക്കിവിടാനുള്ള കഴിവ് എന്നാണെന്നും. തത്ത്വാവിഷ്കരണ സിദ്ധിയും നേതൃത്വശേഷിയും തമിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല.” എറ്റവും തുടരുന്നു: “താത്തികൻ, സംഘാടകൻ, നേതാവ് എന്നീ വിശേഷഗുണങ്ങൾ ഏരാളിൽ മേഖലക്കുകയെന്നത് ഈ ഭൂമിയിലെ അപൂർവ്വ പ്രതിഭാസങ്ങളിലോനാണ്. അവിടെയാണ് മഹത്തുമായും കൂടിക്കൊള്ളുന്നത്.” ഭൂമിയിലെ ഈ അപൂർവ്വ പ്രതിഭാസം രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രവാചകനിൽ ലോകം കണ്ടു.

റവററ്റ് ബോസ്വർത്ത് സമിതിക്കുന്ന് പ്രതികരണം കുറേക്കുടി ശ്രദ്ധയിലെണ്ട്: “രാഷ്ട്രത്തലവനും പള്ളിമേധാവിയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരേ സമയം പോപ്പിം സീസറുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, പോപ്പിന്റെ അവകാശങ്ങളില്ലാത്ത പോപ്പിം, കാലാർപ്പിടയോ അംഗരക്ഷകരോ കൊട്ടാരമോ നിഹിത വരുമാനമോ ഇല്ലാത്ത സീസറുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ട്രാൻസ് ദിവ്യശക്തി കൊണ്ട് ഭരണം നടത്തിയെന്ന് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യന് അവകാശപ്പെടാമെങ്കിൽ അത് മുഹമ്മദിന് മാത്രമാണ്. കാരണം, അധികാരശക്തിയുടെ ഉപകരണങ്ങളോ അവയുടെ പിന്തുംഖയോ കൂടാതെത്തന്നെന്ന മുഴുവൻ ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ പരിവേഷങ്ങളെ അദ്ദേഹം കണക്കിലെ ടുത്തില്ല. സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം പൊതു ജീവിതത്തിലും അദ്ദേഹം നിലനിർത്തി.”

ദരിദ്രനായ രാജാവ്

മകാ വിജയത്തെ തുടർന്ന് പത്തു ലക്ഷം ചതുരശ്ര നാഴികയിലായിക്കം വരുന്ന ഭൂഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കിശിലമർന്നു. പക്ഷേ, അറേബ്യുയുടെ ആ അധിപതി സ്വകരണങ്ങൾക്കാണ്ട് പാദരക്ഷ നന്നാക്കി; രോമക്കൂപ്പായം തുന്നി; പാൽ കരന്നു; അടുപ്പിച്ചുവാരി; തീയുണ്ടാക്കി; അടുക്കളേ ജോലിക്കൂടി വീടുകാരെ സഹായിച്ചു. മദ്ദീനാ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യാലട്ടമാവുണ്ടോ ഫേക്കും ആ പട്ടണം സമുദ്ദിയുടെ കേദാരമായിക്കുണ്ടിരുന്നു. വെള്ളിയും സ്വർണ്ണവും സർവ്വത്രയോഴുകി. എന്നിട്ടും, ആ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നാളുക മുംബിലും അറേബ്യുയുടെ രാജാവിന്റെ അടുപ്പിൽ പുകയുയരാതെ ആച്ചപ കൾത്തനെ കടന്നുപോയി. ഇന്തപ്പുശവും വെള്ളവും മാത്രമായി കേഷണം. അത്താഴത്തിന് ഓന്നുമില്ലാത്തത്തിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുംബം ഒഴിഞ്ഞ

വയറുമായി അന്തിയുറങ്ങി. ഉറങ്ങാൻ പായയല്ലാതെ, മെത്ത അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. റീൽലമായ തിരക്കുപിടിച്ച പകലുകൾക്കുശേഷം വന്ന തുന്ന രാത്രികൾ പ്രാർധനാനിരതനായി കഴിച്ചു. തെന്തേ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ യമാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കരുതേതെക്കണ്ണെയെന്ന് സർവ്വശക്തനോട് ഇറാൻമിഴികളോടെ അർമ്മിച്ചു. തേങ്ങൽ കാരണം കണ്ടംമിടൻ, ശ്രീം, തിള്ളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെതിന് തുല്യമായി. നിരുത്തനാകുവോൾ ഏതാനും നാണയത്തുട്ടുകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ധാദ്യം. അതിലൊരു ഭാഗം കടം വിട്ടാനുള്ളതായിരുന്നു. അവശേഷിച്ചത് ഭാനം ചോദിച്ചുവന്ന ഒരുപാരം വശ്യകാരനും കൊണ്ടുപോയി! മരണവേളയിലഭ്രഹമണിങ്ങ്തിരുന്ന വന്നതും ധാരാളം കഷണങ്ങൾ തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചതായിരുന്നു. ലോകത്തിന് പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞ ആ ശൃംഗത്തിൽ കുറിരുട്ട് കുടിയിരുന്നു. കാരണം, വിളക്കിലോഴിക്കാൻ അവിടെ എന്നെതിരുന്നു!

ചുറ്റുപാടുകൾ മാറി. പക്ഷേ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ മാത്രം മാറിയില്ല. വിജയത്തിലും പരാജയത്തിലും അധികാരമുള്ള പ്രസാദം ഇല്ലാത്ത പ്രസാദം ക്ഷാമതതിലും സമുഖിയിലും പ്രവാചകൻ ഒരേയൊരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഒരോറു സഭാവമേ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പോലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്കും മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകാവ തല്ല. സത്യസന്ധ്യനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉൽക്കുഷ്ട മായ സൃഷ്ടിയായും. മുഹമ്മദ് സത്യസന്ധ്യൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല. സമസ്യ ഷട്ടിന്സന്നേഹവും സഹാനുഭൂതിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സംഖ്യാത്മായിരുന്നു. മനുഷ്യനെന്ന സ്നേഹിക്കുക, മനുഷ്യനെ ഉയർത്തുക, മനുഷ്യനെ സംസ്കരിക്കുക, മനുഷ്യന് അറിവു പകരുക; ദ്രവാക്കിൽ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുക- ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാത്യം. ജീവിത തതിന്റെ സർവസാഖാ, ചിന്തയിലും വാഗ്മിലും പ്രവൃത്തതിയിലും മനുഷ്യരാശിയുടെ നമ്പയായിരുന്നു ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം; ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗർഥകത്വം!

അർഭുതങ്ങൾ കാണിക്കാത്ത പ്രവാചകൻ

തീർത്തും നിസ്വാർമ്മനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പേരും പെരുമയും അദ്ദേഹം ആദ്ദേഹിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥാനപ്പേരുകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നോ? ദൈവാസനും ദൈവദുതനും ഏന്ന് മാത്രം. ആദ്യം ദൈവാസനം, പിന്നെ ദൈവദുതൻ. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലാഗതരായ, നമുക്കരിയാവുന്നവരും അറിയാത്തവരുമായ ദൈവദുതനാരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും പോലെ ഒരാൾ. അവരിലോരാളേരയകിലും നിശ്ചയിച്ചവൻ മുന്സലിമാവുകയില്ല. ഒരു പാശ്വാത്യ പണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞു: “ആ കാലയല്ല തതിന്റെ സവിശേഷ സാഹചര്യങ്ങളും തെന്തേ അനുയായികളുടെ നിസ്തീര്മായ ബഹുമാനാദാരങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുവോൾ, ദിവ്യാർഭവങ്ങൾ കാണിക്കുവാൻ തനിക്ക് കഴിയുമെന്ന് അവകാശവാദമുന്നയിച്ചില്ലെന്നത്

മുഹമ്മദിന്റെ കാര്യത്തിൽ അംഗീകാരകരമായ ഒരു സംഗതിയായാണ് അംഗീകാരകരമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ.” അംഗീകാരകരമായ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽത്തന്നെ അത് ആദർശപ്രാണാർമ്മായിരുന്നില്ല. അവ പുർണ്ണമായും ദൈവത്തിന്റെ കഴിവിൽപ്പെട്ടതും മനുഷ്യമേധക് അപ്രാപ്യവുമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. താൻ മറ്റൊളിവരെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്ന് പറയാനുവേഡം മട്ടിച്ചില്ല. ആകാശഭൂമികളിലെ ലൈഖിനിത്തുകിടക്കുന്ന നിഡികുംഭങ്ങളുംഡായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്. ഭാവികാര്യങ്ങളും ഗർഭരഹിസ്യങ്ങളും അറിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടില്ല. പ്രകൃത്യത്തിൽ പ്രതിഭാസങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസവും ഒരു സാധാരണ പുണ്യവാളിന്റെ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളുടെ പിന്നിലും, നിത്യസംഭവങ്ങളുടെ പിന്നിൽപ്പോലും ദിവ്യാദ്ധ്യത്താഖ്യാണങ്ങളും ധാരണയും അനേബുധ്യതിലും പരിസരങ്ങളിലും പരക്കെ സാധ്യതയിൽ ഒരു കാലാവധിയിൽ ലാണിതെന്ന് നാമോർക്കണം.

ചിന്തിക്കുക - ദൈവത്തെ കണ്ണിൽത്തുക!

പ്രപബ്ലേഷതയും പ്രപബ്ലേഷിക നിയമങ്ങളെയും പറ്റി പരിക്കുവാനും അതിലുടെ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്താം കണ്ണിൽത്തുവാനുമാണ് തന്റെ അനുയായികളെല്ലാം അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശ്യാദിപ്പിച്ചത്. പുർണ്ണമാർപ്പണ പറയുന്നു: “ആകാശഭൂമികളെയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതിനെന്നും നാം കളിയായി സൃഷ്ടിച്ചതില്ല. അമാർപ്പമായിത്തന്നെന്നാണ് അവധൈ നാം സൃഷ്ടിച്ചത്. പക്ഷേ, അധികമായുള്ള അറിയുന്നില്ല.” പ്രപബ്ലേം മിമ്പയോ മായയോ അല്ല. ഉദ്ദേശ്യരഹിത വുമല്ല. അമാർപ്പമായിത്തന്നെന്നാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. പ്രപബ്ലേഷത നിരീക്ഷിച്ച് പരിക്കുവാനാഹാരം ചെയ്യുന്ന വൃഥതയിൽകൂടി സൃഷ്ടങ്ങളുടെ സംഖ്യ വ്യത്യന്തപ്പാർക്കുവാനും തീർമ്മാടനം നടത്തുവാനുമാവശ്യപ്പെട്ടുന്ന സൃഷ്ടങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ കുടുതലാണ്. തങ്ങളമായി മുസ്ലിംകൾ പ്രപബ്ലേഷത നിരീക്ഷിച്ചു പറിച്ചു. അഞ്ചൊന്ന ഗ്രീക്കുകാർക്കൈജിലൊരു രൂപം ശാസ്ത്രീയ പരക്കൈഷണ-നിരീക്ഷണങ്ങൾ ജീവം കൊണ്ടു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കടപ്പാട്

ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് സസ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ദാഖലാക്കിയാണ് ഒരു സസ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കി. വനിജ മാതൃകകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ അംഗീകാരിച്ചിരുന്ന നാല്പത്തു വർഷം നിരന്തരം ധാരാ ചെയ്തു. പ്രതിശ്രൂതി വർഷത്തിലെയികം വരുന്ന കാലം മുസ്ലിം ജോതിശ്വരന്തിരം നാലു വാനനിരീക്ഷണം നടത്തി. ഒരൊറ്റ പരക്കൈഷണം പോലും നടത്താതെയാണ് അതിന്റെ തിരുക്കുകളെക്കാൾ കുടുതൽ ദാനങ്ങളും ആദ്ദേഹം, മനുഷ്യർക്ക് തിരുക്കുകളെക്കാൾ കുടുതൽ ദാനങ്ങളും നിരീക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയായി ശാഖാക്കപ്പെട്ടുന്ന ശാഖയാണ് കൈഞ്ഞതാ ദിക്ക് അസ്ഥികൾ രണ്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യാസ്ഥികുട്ടം

പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമാക്കുക എന്ന സാഹസത്തിന് അബ്ദുല്ലാതീഫ് എന്ന മുസ്ലിം മുതിരുന്നതുവരെ ഗാലിക്കേ തത്താം ചോദ്യം ചെയ്യുപ്പട്ടാതെ കിടന്നു....ഇത്തരം അസംഖ്യം ഉദാഹരണങ്ങളുംപുറത്തേഴ്ശ്ശം റോബർട്ട് ബൈഫാൾ (Robert Brefault) തന്റെ ‘മെയ്ക്കിംഗ് ഓഫ് ഹൃമാനിറ്റ്’ (Making of Humanity) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: “നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തിന് അബ്ദി കളാട്ടുള്ള കടപ്പാട്, അവർ നടത്തിയ അഞ്ചുതകരമായ കണ്ണുപിടിത്തങ്ങൾ മുംഭാവിലോ വിപ്പവകരമായ തത്തവാളിലോ ആണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കടപ്പാട് വലിയ ഒരുവോളം അബ്ദി സംസ്കാരത്തോടാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തന്നെ അതിനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ഗ്രൈക്കുകാർ തത്തവാദിൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും പൊതു നിഗമനങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുകയും വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ഗവേഷണത്തിന്റെ ക്ഷമാപൂർവ്വകമായ രിതി, ക്രിയാത്മക വിജ്ഞാന സന്ധാരം, ശാസ്ത്രീയമായ സുക്ഷ്മാവലോകനം, ദീർഘവ്യൂഹ വിശദവുമായ നിരീക്ഷണം, പരീക്ഷണങ്ങളിലുണ്ടായുള്ള അനേകണം തുട അനിയവ മൊത്തത്തിൽ ഗ്രൈക്കുകാർക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു. യുറോപിൽ ഇന്ന് നാം ശാസ്ത്രമെന്ന് വിളിക്കുന്നത് ഗ്രൈക്കുകാർക്ക് അജ്ഞാതമായി മുന്ന് ഗവേഷണ നിരീക്ഷണങ്ങളുണ്ടായെന്നും ഗണിതശാസ്ത്ര പുരോഗതിയും ദൈയും ഫലമായിണ്ടായതാണ്. ആ ഗവേഷണ തൃഷ്ണായും നിരീക്ഷണ രീതികളും യുറോപിന് പരിചയപ്പെടുത്തിയത് അബ്ദികളാണ്.”

മതപരം-മതത്തെരം

പ്രവാചകാധ്യാപനങ്ങളുടെ ഇതു പ്രായോഗിക സഭാവമാണ് ശാസ്ത്രാവബോധത്തിന് ജൈമകേയത്. നിത്യജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളും ലാകിക കാര്യങ്ങളുന്നതിലെപ്പറ്റുന്ന കർമങ്ങളും പവിത്രമാക്കി മാറ്റിയതും അതു തന്നെ. ദൈവാരാധനയാണ് മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യർത്ഥിക്കുന്ന പരയുന്നു. പക്ഷേ, ദൈവാരാധന പ്രാർധനയിൽ മാത്രം പരിമിതമല്ല. ദൈവ പ്രീതിയും മനുഷ്യനമയും ലക്ഷ്യം വെച്ചു ചെയ്യുന്ന മുഴുവൻ കർമങ്ങളും അതിലുണ്ടപ്പെടുന്നു. സത്യസന്ധാരവും നിത്യക്രതവും സദ്വാദ്യശ്രദ്ധവകവും മായ മുഴുവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇന്ത്യം പവിത്രമായി കാണുന്നു. മതപരം, മതത്തെരം എന്ന യുഗങ്ങളായുള്ള ആ വിവേചനം ഇന്ത്യം ഉമ്മ ലന്നു ചെയ്തു.

ശുഭപദാർമ്മങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും അതിന് ദൈവത്തിന് നൽകി പറയുക യുമാണൊക്കിൽ അതും ഒരാരാധനയാണെന്ന് ഇന്ത്യം പറിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയുടെ വായിൽ ഒരുപിടി ഭക്ഷണം വെച്ചുകൊടുക്കുന്നത് പ്രതിഫലാർഹ മായ പുണ്യമാണെന്ന് പ്രവാചകൻ അരുളുന്നു. ഒരു തിരുവചനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: “ഒരാൾ തന്റെ പ്രധാനാദിലുംങ്ങങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഫലമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്- അയാൾ അതിന്.

സീകരിക്കുന്ന മാർഗങ്ങൾ അനുവദനീയമായതാണെങ്കിൽ.” അപ്പോൾ ഒരു ശ്രൂതാവും അംഗ്രേഷപുർബം ചോരിച്ചു: “ഭേദവദുതരെ, അയാൾ വികാരം ശമി സ്ഥിക്കുന്നതും ഹൃദയാഭിലാഷങ്ങളുടെ പുർത്തീകരണമാണെല്ലോ?” “തെറ്റായ ഒരു മാർഗമാണതിനയാൾ സീകരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ശരിയായ മാർഗമവലംബിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കേണ്ടതുമെല്ലോ” എന്നായിരുന്നു പ്രവാചകര്ദ്ദി പ്രതിവചനം.

അലാറകിക കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നല്കുന്നതോടൊപ്പം ഇഹലോക ജീവിതസംരക്ഷാത്മിലും ശ്രദ്ധ വേണമെന്ന ഇത് പുത്തൻ മതദർശനം ധാർമ്മിക മുല്യങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാനങ്ങൾ നല്കി. മനുഷ്യ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളിലെ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളിൽ അത് ചെലുത്തിയ ശാശ്വതമായ സ്വാധീനം, സാധാരണക്കാരിൽ അതുള്ളവാക്കിയ കരുതൽ, തങ്ങളുടെ അവകാശ- ഖാധ്യതകളെക്കുറിച്ച ധാരണയിൽ അത് വരുത്തിത്തീർത്ത ക്രമീകരണം, നിരക്ഷരനായ ഒപ്പതിഷ്കൃതരഞ്ഞയും ബുദ്ധിമാനായ ഒരു തത്വചിന്തകരഞ്ഞയും ജീവിതത്തിൽ അതിനുള്ള അനുയോജ്യതയും അംഗീകാര യോഗ്യതയും- പ്രവാചകാധ്യാപനങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളാണീവ.

വിശ്വാസവും കർമ്മവും

എന്നാൽ, സർക്കർമങ്ങൾക്ക് നല്കപ്പെടുന്ന പ്രാധാന്യം വിശ്വാസത്തെ ബലിക്കാട്ടുകൊണ്ടെല്ലുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നത്. കർമജീവിതത്തെ അവഗണിച്ച് വിശ്വാസപ്രധാനവും, വിശ്വാസം കണക്കിലെടുക്കാതെ കർമ്മപ്രധാനവുമായ നിരവധി ചിന്താധാരകളുണ്ട്. ഇസ്ലാമാകട്ടെ, ദൂഷിപ്പിശ്വാസത്തിലും സാങ്കേരികങ്ങളിലുമധിഷ്ഠിതമാണ്. ലക്ഷ്യ- മാർഗങ്ങൾക്കു തുല്യ പ്രാധാന്യമാണ് അത് കല്പിക്കുന്നത്. പരസ്പര ബന്ധിതമായ ഒരു സാക്ഷ്യമാണിത്. അവ ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുകയും ഒന്നിച്ചു വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെ വേർപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം രണ്ടിനും അസ്തിത്വമില്ലാതാവും. ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വാസം കർമ്മത്തിൽനിന്ന് വേർപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. ശരിയായ അറിവ് സർക്കൾമുള്ളവാക്കുന്ന സർക്കർമങ്ങളായി മാറണം. വിശ്വസിക്കുകയും സാധ്യമല്ല. പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മാത്രമേ സർഗ്ഗം പുക്കു എന്ന് എത്ര തവണയാണ് വ്യർത്ഥാൻ പറഞ്ഞത്! അസ്തിത്വിൽ കൂടായാൽ സമലങ്ങളിൽ അത് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധ്യാനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, വെറും ധ്യാനം ലക്ഷ്യമല്ല. കർമ്മരഹിതനായ വിശ്വാസിക്ക് ഇസ്ലാമിൽ സ്ഥാനമില്ല. ദൂഷകർമകാരിയായ ഒരു വിശ്വാസിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനേ സാധ്യമല്ല. ഭൗതികരിലും കർമ്മരഹിതനായ തിരാശ്- വെറും തത്വസംഹിതയല്ല. അതാന്തരിക്കിന്ന് കർമ്മത്തിലേക്കും കർമ്മത്തിൽനിന്ന് സംതൃപ്തിയിലേക്കും കടന്നുപോകുന്ന പുരോഗമനോന്മായ ഒരു പാതയാണ് മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി അത് വരച്ചു കാണിക്കുന്നത്.

സംതൃപ്തിയുടെ ദ്രോതര്യ

എന്നാൽ പുർണ്ണമായ ആത്മസംതൃപ്തിയിലേക്ക് സ്വച്ഛനമൊഴുകുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ ദ്രോതര്യ എത്രാണ്? ഏകദൈവതമാണ് ആ ദ്രോതര്യ; കേരുബിനു. “അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരു ഇലാഹില്ല”- ഈസ്ലാമിക കർമ്മ ജീവിതം കരഞ്ഞുന്ന അചൂതശാഖാണ്ട്. ദിവ്യാസ്തിത്വത്തിൽ മാത്രമല്ല ദിവ്യ ഗുണങ്ങളിലും അവൻ അതുല്യന്തരം. ദൈവത്തിന്റെ വിശിഷ്ടദഗ്ധാണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മറ്റു കാര്യങ്ങളിലെന്നതുപോലെ ഒരു മധുമ മാർഗമാണ് ഇസ്ലാം അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു വീക്ഷണത്തിൽ ഭൗതിക ലോകത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളിലും ദൈവത്തിനു നിശ്ചയിക്കുന്നേം മറ്റാരു വീക്ഷണത്തിൽ ഭൗതിക പദാർഥങ്ങളോട് തുലനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു വശത്ത് ദൈവത്തിനു തുല്യമായി എന്നുമില്ലെന്ന് പറയുന്നേം, മറ്റാരംഗത്തിൽ ദൈവം കാണുന്ന നാവനും കേൾക്കുന്നവനും അഭിയുന്നവനും ആശബ്ദനും വിശദിക്കിക്കുന്നു. പിശവുകളും നൃനന്ദനകളും തീണ്ടാതെ രാജാവാണവൻ. അവൻ്റെ അധികാരമാകുന്ന കപ്പൽ നീതിയുടെയും സമത്വാവനയുടെയും പാരാവാരങ്ങളിലെ ലൊഴുക്കുന്നു. പരമകാരുണ്യിക്കുന്ന കരുണാനിധിയുമാണവൻ. ഈ ഗുണ വിശേഷങ്ങൾ ദൈവത്തിന് കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് നിശ്ചയിക്കുന്നു. സർവത്തിന്റെയും സംരക്ഷകനായി മറ്റാരുമില്ല. എല്ലാ പോരായ്മകളും നികത്തുന്നവനാണവൻ; മറ്റാർക്കും അത് സാധ്യമല്ല. എല്ലാ നഷ്ടങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണുന്നവനാണവൻ; മറ്റാരു ശക്തിക്കും ആ കഴിവില്ല. ശരീരങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന, ആത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന, വിഡി ദിനത്തിന്റെ വിധാതാവായ ആ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റു ദൈവങ്ങളില്ല. ചുരുക്കി തത്തിൽ, ബുദ്ധങ്ങൾ ഭാഷയിൽ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളിലും അവൻ മാത്രമുള്ളതും.

ജീവിതത്തിന്റെ തന്ത്രശാസ്ത്രം

പ്രപഞ്ചവും മനുഷ്യനും തമിലുള്ള ബന്ധമെന്നെന്ന് ബുദ്ധനും വിശദിക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സകലതും ദൈവം മനുഷ്യാപയോഗത്തിന് സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവയെ ഭരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നത്. സൃഷ്ടരമായ വന്നതുകളാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ജീവിത-മരണങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും മനുഷ്യനെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനാക്കുവാനാണ്; ആരാൺ ആ വന്നതുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സൽക്കർമകാർഡിയാവുന്നത്, ആരാൺ ദൂർമാർഗ്ഗിയാവുന്നത് എന്ന പരീക്ഷണത്തിന്.

ഒരു പരിധിവരെ മനുഷ്യൻ സ്വത്തനാശാക്കിലും മനുഷ്യ നിയന്ത്രണത്തിനുത്തീരുമായ ചില സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് അവൻ ജനിക്കുന്നതും ജീവിക്കുന്നതും. ഏത് മനുഷ്യനെയും അവനുത്തമമെന്ന് ദൈവത്തിന് തോന്ത്രം സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് ദൈവം ജനിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി

ടിയുടെ റഹസ്യം നശരജീവികൾക്ക് പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളാനാവില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യനെ ഏഴശത്രീംബു ക്ഷാമത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും രോഗംവസ്ഥയിലും പുരോഗതിയില്ലോ അധ്യാഗതിയിലും ദൈവം പരീക്ഷ സാവിധ്യയമാക്കും. പലരെയും പലവിധത്തിലാണ് ദൈവം പരീക്ഷിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ദൈവം പരീക്ഷിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭ അളവിൽ വിവിധ രീതികളാണ് കുണ്ടാവുക. അതിനാൽ, ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തെറ്റായ മാർഗ്ഗമവലംബിക്കാതിരിക്കുക; അത് താൽക്കാലികം മാത്രമായിരിക്കും. സമൃദ്ധിയിൽ ദൈവത്തെ മരക്കാതിരിക്കുക; ദൈവം നൃഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നാമത്താണ്. ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും മരിക്കുവാനും നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നത് ദൈവനിയമങ്ങൾക്കനുസൂത്രം; മരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലും. ഇതിനെ നിങ്ങൾ വിധി എന്ന് വിളിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വിധി അനുനിമിഷം ജാഗ്രത പൂലർത്ഥാണ് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് അനുസ്യൂതവും ഉഞ്ജസ്വലവും മായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഒരുപാമാ വിശ്വഷമാണ്.

ഈ ലഭകിക ജീവിതം മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ അന്ത്യമാണെന്ന് കരുതുന്നത്. ശാശ്വതമായ ഒരു ജീവിതം മരണാനന്തരം വരാനിരിക്കുന്നു. അദ്യശ്രദ്ധ മായ ജീവിതയാമാർമ്മത്തിലേക്കുള്ള കവാടമാണെന്ന്. ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും നില്ലാരമായ കർമ്മത്തിനുപോലും അതിന്റെതായ പ്രതിഫലമുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക കരിതിയില്ലത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തികളിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്കാണിയാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അവയിലധികവും നിങ്ങൾക്ക് അജഞ്ചാതമാണ്. നിങ്ങളിൽ അദ്യശ്രദ്ധമായതിനിടക്കുന്നതും ഈ ലോകത്ത് നിങ്ങൾക്ക് അദ്യശ്രദ്ധമായതുമായ സകലതും അടുത്ത ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രൂമാകും. സർക്കർക്കാരികൾ ദൈവാനുഗ്രഹമാസ്തിക്കും. ഒരു കണ്ണിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു ചെവിയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു ഭാവ നയിലും തെളിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുമായ വിഭവങ്ങൾ! ഈ ലോകത്ത് സന്ദർഭം പാഴാക്കിയവൻ നിയമത്തിന്റെ അനിവാര്യതയ്ക്ക് വിധേയനായിരുന്നു. താഴെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ രൂചി അതവെന്ന ആസ്വദിപ്പിക്കും. സകരങ്ങളുടെ ചെയ്തി മുലമുള്ളവായ ആത്മീയ രോഗങ്ങളുടെ ഒരു ചികിത്സാവിധിക് അവൻ വിധേയനായിരുന്നു. ശാരീരിക പരിധം ചിലപ്പോൾ സഹ്യമാണ്; ആരമീയ പരിധം നടക്കുല്യമാണ്. അതസ്യവുമാണ്.

സംതൃപ്തി, സായുജ്യം, സമാധാനം

അതിനാൽ, അധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷിയുടെ ദ്വാഷ്പ്രേരണകളെ ചെറുതു തോല്പിക്കുക. ആ ചെറുതു നിൽപ്പിന്റെ അടുത്ത പട്ടിയായ കുറുബോധമനുഭവപ്പെടുന്ന മനസ്സാക്ഷി യാർമ്മിക ഭോധ തത്തിന്റെ ഉത്തുംഗഭാഗംപാനത്തിലേക്കുയരുവാൻ ജിജന്മാസാപൂർവ്വം ഉണ്ടുന്നതും അധർമ്മത്തിനെതിരെ സമരസജ്ജമാക്കുന്നതും അനുഭവവേദ്യമാകും.

ഈത് ആത്മീയോത്കർഷത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടമായ സമാധാനത്തിലേക്ക്- ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം സംത്യപ്തിയും സന്നോഷവും കണ്ണഭത്തുന ആത്മ സംത്യപ്തിയിലേക്ക്- നയിക്കും. അതോടെ സംഘർഷത്തിന്റെ ഘട്ടം അവസാനിക്കുന്നു പിന്നെ, ആത്മാവിന് പതനമില്ല. സത്യം വിജയിക്കുകയും അസാത്യം പത്തി താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ സങ്കീർണ്ണതകളും അതോടെ പരിപ്രേക്ഷമാകുന്നു. ദൈവഹിതത്തിന് പുർണ്ണമായും കീഴ്പെട്ടു കയെന കേന്ദ്രവിനുവിൽ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വിഭിന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധൃതമിത മായിത്തീരുന്നു. അതാണ് ആത്മാവ് സമാധാനം കണ്ണഭത്തുന ആ സന്ദർഭം! അപ്പോൾ ദൈവം നിങ്ങളെ സംഖ്യാധന ചെയ്യും: “സമാധാനപുർണ്ണമായ ആത്മാവേ, ദൈവത്തെ നീയും നിന്നെ ദൈവവും ത്യപ്തിപ്പെട്ട നിലയിൽ നിന്റെ നാശകലേക്ക് മടങ്ങുക, എന്റെ അടിമകളോടൊപ്പും നീ പ്രവേശിക്കുക, എന്റെ സർഗ്ഗ പുക്കാവനത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടുക!” ഇതാണ് മനുഷ്യൻ്റെ അന്തിമ ലക്ഷ്യം. ഒരു വശത്ത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കൈകാര്യകർത്താവാകുകയും, മറുവശത്ത് ദൈവം അവനെയും അവൻ ദൈവത്തെയും ത്യപ്തിപ്പെട്ട നിലയിൽ തന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽ സമാധാനം കണ്ണഭത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം. സായുജ്യം-പുർണ്ണ സായുജ്യം; സംത്യപ്തി -പുർണ്ണ സംത്യപ്തി; സമാധാനം- പുർണ്ണ സമാധാനം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തോടുള്ള സ്വന്നഹമാണിവരും ആഹാരം; ജീവിതത്തിന്റെ ജലധാരയാണ് അവൻ്റെ പാനീയം. വേദവും നഷ്ടബോധവും അവനെ തീണ്ടുന്നില്ല. വിജയം അവനെ അഹക്കാരിയോ ഉമ്മതിനോ ആക്കുന്നുമില്ല.

പാശ്ചാത്യലോകം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്ലോഡനേ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ, അവരുടെ ആത്മാക്ലോഡ സമാധാനം കണ്ണഭത്തുന്നില്ല.

ഈ ജീവിത തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലാകുക്കൂഷ്ടനായ തോമൻ കാർബലേൽ എഴുതുന്നു: “നാം ദൈവത്തിന് കീഴ്പെട്ടുകയെന്നതാണ് ഇസ്ലാം. അതായത്, ദൈവത്തിനുള്ള പുർണ്ണമായ കീഴ്വണ്ണക്രതിലാണ് നമ്മുടെ മുഴുവൻ ശക്തിയും കുടിക്കാളുള്ളത്. ദൈവം നമ്മോട് ചെയ്യുന്നതെന്നും നമ്മക്ക നല്കുന്നതെന്നും-അത് മരണമാവട്ട, അതിനെക്കാൾ ചീതയാവട്ട- ഉത്തരമവും ഉത്കുഷ്ടവുമായിരിക്കും. നാം സ്വയം ദൈവത്തിനർപ്പിക്കുക.” കാർബലേൽ തുടരുന്നു: “ഈതാണ് ഇസ്ലാമെങ്കിൽ നാമെല്ലാം ഇസ്ലാമിലാല്ലോ ജീവിക്കുന്നതെന്ന് ശോയ്മേ ചോദിക്കുന്നു.” ശോയ്മേയുടെ ചോദ്യ തതിന് കാർബലേൽ തന്നെ മറുപടി പറയുന്നു: “അതെ, ധർമ്മനിഷ്ഠമായ ജീവിതമുള്ള എല്ലാവരും- നാമെല്ലാം. എന്നാലും ഉപരിലോകം നമ്മുടെ ഭൂമിയിലേക്ക് അവതരിപ്പിച്ചതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ വിജ്ഞാനമന്ത്രത്തോടു കൂടിയായിരിക്കും.

മുഹമ്മദ് മഹാനായ പ്രവാചകൻ

പ്രൊഫ. കെ.എസ്. രാമകൃഷ്ണനാബു

പ്രവാചകൻ, സൈന്യാധിപതി, രണ്ടായികാരി, തത്ത്വജ്ഞൻ,
കച്ചവടക്കാരൻ, പ്രഭാഷകൻ, രാഷ്ട്രത്തുറത്താർ,
പരിഷ്കർത്താവ്, അനാഥ സംരക്ഷകൻ, അടിമാനപ്രകാർ,
കുടുംബനാഥൻ, സ്വത്വിപ്രേരിപ്രകാർ.... ബഹുമുഖമായ
പ്രശ്നപക ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്മഗോപിക്കുകയാണ്
പ്രമുഖ തത്ത്വശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനാധിരൂപം
പ്രൊഫ. കെ.എസ്. രാമകൃഷ്ണനാബു.

വിവർജ്ജനം, പ്രൊഫ. കെ.പി. കൗലുദ്ദീൻ

ഇസ്ലാമിക് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്

കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, മുമ്പാർക്കുളം, ഉമ്മൻസിൽ

MMP

വില: 15.00